עֶרְוַת אֲבִיו גִּלָּה מוֹת יוּמָתוּ שְׁנֵיהֶם דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת כַּלָּתוֹ מוֹת יוּמָתוּ שְׁנֵיהֶם תֵּבֶל עָשׂוּ
דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זָכָר מִשְׁכְּבֵי
אִשָּׁה תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ זִמָּה הִוא בָּאֵשׁ
יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהֶן וְלֹא תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכָבָתוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת יוּמָת וְאֶת
הַבְּהֵמָה תַּהַרְגוּ׃ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל כָּל בְּהֵמָה
לְרִבְעָהּ אֹתָהּ וְהָרַגְתָּ אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַבְּהֵמָה
מוֹת יוּמָתוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ
בַּת אָבִיו אוֹ בַת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֶרְוָתָהּ וְהִיא תִרְאֶה
אֶת עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֶרְוַת
אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת
אֲשֶׁת דּוֹד וְגִלָּה עֶרְוַת דֹּדָתוֹ חֶטְאָם יִשְׂאוּ
וְהָיָא גִּלְּתָה אֶת מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
מִקֶּרֶב עַמָּם׃ ס וְעֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ וַאֲחוֹת אָבִיךָ
לֹא תְגַלֶּה כִּי אֶת שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דּוֹדוֹ גִּלָּה חֵטְאָם
יִשְׂאוּ עֲרִירִים יָמֻתוּ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת
אֶשֶׁת אָחִיו נִדָּה הִוא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִם
יִהְיוּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטָי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ׃ וְלֹא תֵלְכוּ
בְּחֻקַּת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת כָּל
אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּם׃ וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ

גלי אתקטלא ית קטלין תרויהון קטלא
חיבין׃ וגבר די ישכוב ית תפלתי
אתקטלא יתקטלון תרויהון קטלא
עבדו קטלא חיבין׃ וגבר די ישקפ
ית דכורא משכבי אנתא תועיבתא
עבדו תרויהון אתקטלא יתקטלון
קטלא חיבין׃ וגבר די יסב ית אתתא
וית אמיה שיבתא חטאין היא בנורא
יוקדון יתיה וית תרויהון ולא תהי שיבתא
חטאין בגויכון׃ וגבר די יתן שכבתי
בבעירא אתקטלא יתקטל ית
בעירא תקטלון׃ ואתתא די תקרב
לכל בעירא למשלט בה
ותקטול ית אתתא וית בעירא
אתקטלא יתקטלון קטלא חיבין׃
וגבר די יסב ית אחתיה בת אבוהי
או בת אמיה וייחזי ית ערויתה
והיא תחזי ית ערויתיה חלנא הוא
וישתיצון לעיני בני עמהון ערית
אחתיה גלי חובתיה יסבל׃ וגבר
די ישכוב ית אתתא טמיאה ויגלי ית
ערויתה ית מקלנה גלי והיא אתגלי
ית מבוע דמיה׃ וישתיצון
תרויהון מבין עמהון׃ וערית אחת
אמיך ואחת אבוך לא תגלי ארי
ית קריבתיה גלי חובהון יסבלון׃ וגבר
די ישכוב ית אתת אחוהי ערויית
ואחתהי גלי חופהון יסבלון׃ לא
ולד ימותון׃ וגבר די יסב ית אתת
אחוהי מרחקא היא ערויית
ואחוהי גלי על
ית כל קיימי וית כל דיני ותעבדון
יתהון ולא תרוק יתכון ארעא
די אנא מייתיל לתמן למיתב בהון
ולא תהכון בנמוסי עממיא
די אנא מגלי מן קדמיכון ארי ית
כל אלין עבדו ורחיק מימרי
יתכון׃ ואמרית לכון אתון תירתון

דור הנופלת וגדרתי את פרציהן והריסותיו
אקים ובניתיה כימי עולם׃ למען ירשו
את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא
שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת׃
הנה ימים באים נאם יהוה ונגש
חורש בקוצר ודורך ענבים במשך
הזרע והטיפו את ההרים עסיס וכל
הגבעות תתמוגגנה׃ ושבתי את
שבות עמי ישראל ובנו ערים
נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו
את יינם ועשו גנות ואכלו את
פריהן׃ ונטעתים על אדמתם
ולא יינתשו
עוד מעל
אדמתם
אשר נתתי
להם אמר
יהוה
אלהיך׃
חסלת

עירים כתקנתו מלא׃ ו
וולד ומוות׃ ואיש אשר יקח הלך
חולך עריו׃ שלו בנים
קומץ׃ ויון ופניה את
בלא מום׃ כמה היו
השכבה השלישית ועדה
היו ומאומה׃ ויסתכן
השלשה בה כשנגדה׃
שהעגלה מפורשת בה
ואת מי קורה העדה׃
ואיזהן בת קנוי
בחיי לשון ואיזהו
פודם שהוזקק
באיזון׃ והכלים

ולא יינתשו
עוד מעל
אדמתם
אשר נתתי
להם אמר
יהוה
אלהיך׃
חסלת

את שארית אדום ואת כל הגוים כ

כי נקראו שמי עליהם׃ נאם
חוזה בקניר׃ והשיגך ז
את בציר׃ וסחר אחד
זו יספיקו לחרוש ער
שיבוא הקציר׃ ולא יספיקו
לבצור עד שיבוא עליהם
עת הדיש׃ והשיגה
יחסלון תיבוס יחסלו׃
חסלת